

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 28. elokuuta 2020
(OR. en)

10274/20

Toimielinten välinen asia:
2020/0208(NLE)

PECHE 205

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	28. elokuuta 2020
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2020) 436 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON ASETUKSEKSI eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2021 ja asetuksen (EU) 2020/123 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2020) 436 final.

Liite: COM(2020) 436 final

Bryssel 28.8.2020
COM(2020) 436 final

2020/0208 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2021 ja asetuksen (EU) 2020/123 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yhteisestä kalastuspolitiikasta (YKP) 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti meren elollisia luonnonvaroja on hyödynnettävä siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään niillä tasoilla. Tärkeä väline näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on kalastusmahdollisuuksien vuosittainen vahvistaminen suurimpien sallittujen saaliiden (TACit) ja kiintiöiden muodossa.

Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta 6. heinäkuuta 2016 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1139, jäljempänä 'MAP-asetus', täsmennetään vaihteluväleinä ilmoitetut kalastuskuolevuuden arvot, joita käytetään tässä ehdotuksessa YKP:n tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti kestäväen enimmäistuoton toteutumisen ja sen ylläpitämisen osalta.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa Itämeren kaupallisesti tärkeimpien kalakantojen kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille vuodeksi 2021. Vuosittain tehtävien TACEja ja kiintiöitä koskevien päätösten yksinkertaistamiseksi ja selventämiseksi on Itämeren kalastusmahdollisuudet vahvistettu vuodesta 2006 alkaen erillisellä asetuksella.

• Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Ehdotuksessa vahvistetaan kiintiöt asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteiden mukaisille tasoille.

• Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Ehdotetut toimenpiteet ovat yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen mukaisia ja yhdenmukaisia kestävää kehitystä koskevan unionin politiikan kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 43 artiklan 3 kohta.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Ehdotus kuuluu SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

• Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Yhteinen kalastuspolitiikka on yhteinen koko unionille. SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet.

Kyseisessä neuvoston asetuksessa jaetaan kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 6 ja 7 kohdan ja 17 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat vapaasti jakaa mainitut mahdollisuudet eri alueiden tai toimijoiden kesken kyseisissä artikloissa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioilla on täten laaja liikkumavara

päätöksissä, jotka koskevat niiden valitsemaa sosiaalista/taloudellista mallia niille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

Ehdotuksella ei ole uusia rahoitusvaikutuksia jäsenvaltioille. Neuvosto antaa tämän asetuksen vuosittain, ja sen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat julkiset ja yksityiset resurssit ovat jo olemassa.

- **Välineen valinta**

Ehdotettu toimintatapa: asetus.

Tämä kalastuksenhoitoa koskeva ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaan.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Itämeren neuvoa-antavaa toimikuntaa (BSAC) kuultiin yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia vuoden 2021 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta annetun komission tiedonannon (COM(2020) 248 final) pohjalta. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto (ICES) esitteli ehdotuksen tieteellisen perustan. Eri sidosryhmien esittämät alustavat näkökannat otettiin tarpeen mukaan huomioon ehdotuksessa vaikuttamatta kuitenkaan voimassa oleviin politiikkoihin tai heikentämättä herkkien luonnonvarojen tilaa.

Saalisrajoituksia ja kalakantojen tilaa koskevista tieteellisistä lausunnoista keskusteltiin jäsenvaltioiden kanssa myös alueellisissa BALTFISH-foorumissa kesäkuussa 2020.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tieteellisistä järjestöistä on kuultu kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES).

Unioni pyytää ICESiltä tieteellisiä lausuntoja tärkeimmistä kalakannoista vuosittain. Saadut lausunnot kattavat kaikki Itämeren kannat, ja TACEja ehdotetaan kaupallisesti tärkeimmille kannoille (<http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>).

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotus on osa pidemmän aikavälin lähestymistapaa, jonka avulla kalastus saadaan vähennettyä ja pysytettyä pitkällä aikavälillä kestävälle tasolle. Tämän lähestymistavan tavoitteena on saavuttaa vakaa pyyntipaine ja suuremmat kiintiöt, ja siten parempi tulotaso kalastajille ja heidän perheilleen. Purettujen saaliiden kasvamisen odotetaan hyödyttävän kalastusalaa, kuluttajia, jalostus- ja vähittäiskauppa-aloja sekä muita ammatti- ja virkistyskalastuksen liitännäiselinkeinoja.

Itämeren kalastusmahdollisuuksista viime vuosina tehdyillä päätöksillä kalastuskuolevuus oli onnistuttu vuoteen 2019 saakka saattamaan TACien vahvistamisajankohdan mukaisille kestäväen enimmäistuoton vaihteluväleille kaikilla kannoilla, joista on annettu kestäväen enimmäistuottoa koskeva lausunto, Itämeren länsiosan silakkaa lukuun ottamatta, sekä elvyttämään kantoja ja palauttamaan tasapaino kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välille. Valitettavasti Itämeren itäosan turskaan kohdistui voimakas paine vuonna 2019, ja ICES arvioi, että kyseisen kannan tila on todennäköisimmin vakava myös tulevana vuosina. Siksi tarvitaan vielä lisätoimia, jotta kaikki kalakannat, joista osan biomassassa on edelleen turvallisten rajojen alapuolella, saadaan elpymään kestäväen enimmäistuoton tasolle.

Uusimmissa parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa arvioidaan, että kahden kannan biomassassa on terveiden rajojen alapuolella (Itämeren keskiosan silakka ja

Itämeren länsiosan turska) ja kahden muun jopa turvallisten biologisten rajojen alapuolella (Itämeren länsiosan silakka ja Itämeren itäosan turska). Itämeren itäosan turskan lisäksi kolme muuta kantaa saa varovaisuusperiaatteen mukaisen lausunnon (Pohjanlahden silakka ja kaksi lohikantaa). Kaksi kantaa saa kestävästä enimmäistuotosta koskevan lausunnon, ja ne ovat terveellä tasolla (kilohaili ja Riianlahden silakka). Punakampela koostuu kahdesta kannasta, joista toinen saa kestävästä enimmäistuotosta koskevan lausunnon ja toinen varovaisuusperiaatteen mukaisen lausunnon.

Edellä esitetty huomioon ottaen komission ehdotus vähentäisi kalastusmahdollisuuksia Itämeren länsiosan silakan osalta 50 prosenttia, Itämeren itäosan turskan osalta 70 prosenttia, Itämeren länsiosan turskan osalta 11 prosenttia, Itämeren keskiosan silakan 36 prosenttia ja Suomelahden lohen osalta 10 prosenttia. Komission ehdotus lisäisi kalastusmahdollisuuksia Riianlahden silakan osalta 15 prosenttia ja pääaltaan lohen osalta 9 prosenttia ja säilyttäisi Pohjanlahden silakan, kilohailin ja punakampelan kalastusmahdollisuudet ennallaan.

Vuotta koskevien 2021 ehdotusten taloudellinen vaikutus näkyisi näin ollen laivastojen käyttökapasiteetin vähentämisenä kaikissa jäsenvaltioissa. Kaiken kaikkiaan komission ehdotuksesta seuraisi, että Itämeren kalastusmahdollisuuksien taso olisi noin 425 000 tonnia, eli 11,3 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2020.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksessa säilytetään joustoa sellaisten kiintiöiden vaihtoa koskevien järjestelyjen soveltamisessa, jotka on jo otettu käyttöön edellisten vuosien Itämeren kalastusmahdollisuuksia koskevissa asetuksissa. Ehdotukseen ei ole sisällytetty uusia näkökohtia tai uusia hallintomenettelyjä, jotka saattaisivat lisätä viranomaisten (EU:n tai kansallisten) hallinnollista taakkaa.

Ehdotus koskee vuodeksi 2021 annettavaa vuotuista asetusta eikä sen vuoksi sisällä tarkistuslauseketta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Kalastusmahdollisuuksien käytön seurannasta TACien ja kiintiöiden avulla säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä kalastaville jäsenvaltioille vuodeksi 2021.

Asetus (EU) 2016/1139, jossa vahvistetaan Itämeren monivuotinen suunnitelma, tuli voimaan 20. heinäkuuta 2016. Suunnitelman mukaan kalastusmahdollisuudet on vahvistettava suunnitelman tavoitteiden mukaisesti ja tavoitteena olevan kalastuskuolevuuden vaihteluväleillä, jotka määritellään parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa. Erityisesti tulevat kyseeseen ICESin tai vastaavan riippumattoman tieteellisen elimen antamat lausunnot. Kestävästä enimmäistuotosta koskevan lausunnon saaneiden kantojen osalta MAP-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, että TAC on periaatteessa asetettava F_{MSY} -pistearvoon tai sitä alemmalle tasolle (niin sanottu ” F_{MSY} -arvon alempi vaihteluväli”), mutta MAP-asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaan TAC voidaan myös aina asettaa F_{MSY} -arvon

vaihteluvälejä alemmille tasoille. Terveiden kantojen TAC voidaan MAP-asetuksen 4 artiklan 5 kohdassa vahvistetuilla edellytyksillä vahvistaa F_{MSY} -pistearvoa ylemmälle tasolle (niin sanottu ” F_{MSY} -arvon ylempi vaihteluväli”). Niiden kantojen osalta, joiden biomassassa on terveiden rajojen alapuolella (niin sanottu ” $B_{trigger}$ -arvo”), MAP-asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja etenkin TAC on vahvistettava F_{MSY} -arvon ylemmän vaihteluvälin alapuolelle lasketulle tasolle, kun otetaan huomioon biomassan vähentyminen. Jos kannan biomassassa on jopa turvallisten biologisten rajojen alapuolella (niin sanottu ” B_{lim} -arvo”), MAP-asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, että on toteutettava korjaavia lisätoimenpiteitä. YKP-perusasetuksen mukaan varovaisuusperiaatteen mukaisen lausunnon saavien kantojen kalastusmahdollisuudet on vahvistettava tasolle, joilla varmistetaan vähintään vastaava suojele. Perusasetuksen johdanto-osan 8 kappaleessa todetaan, että sekakalastuksen kestävä enimmäistuottoon liittyvissä hoitopäätöksissä olisi otettava huomioon se, että sekakalastuksessa on vaikeaa kalastaa kaikkia kantoja samanaikaisesti kestävä enimmäistuottoa noudattaen, erityisesti jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että käytettyjen pyydysten valikoivuutta lisäämällä on erittäin vaikeaa välttää ns. pullonkaulalaji-ilmiötä eli kiintiön tyrehtymistä.

Kalastusmahdollisuudet esitetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 1 kohdan (suhteellisen vakauden periaate) ja 16 artiklan 4 kohdan (yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet ja monivuotisisissa suunnitelmissa vahvistetut säännöt) mukaisesti.

Venäjän federaation kanssa jaettavien kantojen EU-kiintiöiden vahvistamiseksi ICESin lausunnon mukaisista TAC-määristä vähennettiin tarvittaessa kyseisten kantojen määrät. Jäsenvaltioille myönnetty TACit ja kiintiöt esitetään asetuksen liitteessä.

ICESin arvioima läntisen Itämeren silakkakannan koko alittaa edelleen kutukannan biomassan kynnysarvon (B_{lim}), jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa ICESin arvion mukaan alentua. Koska Itämeren länsiosan silakan biomassassa on vähentynyt entisestään ja on enää 48 prosenttia vähimmäisviitearvosta (B_{lim}), komissio esittää MAP-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 4 kohdan nojalla, että TAC asetetaan F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä alemmalle tasolle. Komissio ehdottaa, että käytetään alemmalla vaihteluvälillä ja pienennetään arvoa edelleen korjaavana toimenpiteenä. TAC olisi näin ollen 1 575 tonnia (–50 %).

ICES pystyi usean vuoden jälkeen tekemään viime vuonna jälleen analyttisen arvion Itämeren itäosan turskakannasta. ICES ei kuitenkaan pystynyt määrittelemään kestävä enimmäistuoton mahdollistavia kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä ja antoi siksi varovaisuusperiaatteen mukaisen lausunnon. Lisäksi ICES arvioi, että kannan koko alitti turvallisen biologisen rajan (B_{lim}) ja pysyisi sen alapuolella keskipitkällä aikavälillä, vaikkei kantaa kalastettaisi lainkaan. ICES arvioi biomassan vähentyneen entisestään viime vuodesta ja suosittaa, ettei kyseistä lajia pyydetä myöskään vuonna 2021. Kuten viime vuonna, TACin vahvistaminen nollassa kuitenkin tukahduttaisi suurimman osan Itämeren kalastuksesta. ICES antoi toukokuussa 2020 päivitetyn lausunnon turskan sivusaaliiden määristä muissa kalastuksissa. Sen vuoksi komissio ehdottaa viime vuonna käytetyn lähestymistavan perusteella TACin vahvistamista siten, että se rajoittuu muiden kalastusten tahattomiin sivusaaliisiin, lukuun ottamatta puhtaasti tieteellistä kalastusta. Tämän tieteellisen lausunnon perusteella komissio ehdottaa, että kalastusmahdollisuudet vahvistetaan tasolle, joka vastaa 20 prosentin sivusaalismäärää. Kun otetaan huomioon Itämeren itäosan turskakannan tila sekä ICESin lausunto, jonka mukaan kutualueiden rauhoittamisesta voi olla kannalle lisähyötyä, jota ei voida saavuttaa pelkästään TACeilla (esim. kun rekrytointi lisääntyy onnistuneen kudun ansiosta), komissio ehdottaa lisäksi, että nykyinen kesäkudun rauhoitus säilytetään lukuun ottamatta puhtaasti tieteellistä kalastusta ja tiettyä pienimuotoista rannikkokalastusta,

jossa käytetään passiivisia pyydyksiä. Lopuksi komissio ehdottaa virkistyskalastuksen kiellon säilyttämistä osa-alueilla 25 ja 26, sillä pyydytyt määrät olisivat huomattavat sivusaaliiden TACiin verrattuna.

Itämeren länsiosan turskakannan osalta ICES totesi viime vuonna, että kannan tilanne oli heikko ja heikkenee edelleen. Sen vuoksi kalastusmahdollisuudet vahvistettiin M_{SY} -arvon alemman vaihteluvälin alemmalle tasolle ja otettiin käyttöön laajennettu talvikudun rauhoitus osa-alueille 22–23, lukuun ottamatta puhtaasti tieteellistä kalastusta ja tietynlaista pienimuotoista rannikkokalastusta, jossa käytetään passiivisia pyydyksiä. ICES katsoo, että rauhoittamisesta voi olla lisähyötyä, jota ei voida saavuttaa pelkästään TACilla. Koska virkistyskalastus vaikuttaa osaltaan merkittävästi kalastuskuolevuuteen, virkistyskalastuksen saalisrajaa alennettiin samassa määrin kuin TACia. Koska Itämeren itäosan ja länsiosan turskaa esiintyy kumpaakin osa-alueella 24, vuonna 2019 hyväksytyjen kiireellisten toimenpiteiden seurauksena turskan kohdennettu kalastus kiellettiin ja ainoastaan tahattomat sivusaaliit olivat sallittuja yli kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannasta osa-alueella 24, lukuun ottamatta puhtaasti tieteellistä kalastusta ja tietynlaista pienimuotoista rannikkokalastusta, jossa käytetään passiivisia pyydyksiä. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi Itämeren itäosan turskakannan kalastushoitoalueen kanssa virkistyskalastus kiellettiin yli kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannikosta osa-alueella 24, sillä näillä alueilla esiintyy enimmäkseen Itämeren itäosan turskaa. Lisäksi otettiin käyttöön kesäkudun rauhoitus 1. kesäkuuta – 31. heinäkuuta, lukuun ottamatta puhtaasti tieteellistä kalastusta ja tietynlaista pienimuotoista rannikkokalastusta, jossa käytetään passiivisia pyydyksiä. Viime vuoden myönteisistä näkymistä huolimatta kannan biomassassa on pysynyt terveen tason alapuolella ($B_{trigger}$). Siksi komissio ehdottaa, että liittänoimenpiteet säilytetään vuonna 2021 muuttumattomina ja osa-alueen 24 kalastuskieltokausi mukautetaan osa-alueiden 25–26 kalastuskieltokautteen (eli 1. toukokuuta – 31. elokuuta) ja että vahvistetaan kalastusmahdollisuudet matalampaan pistearvoon (F_{lower}) samalla kun osa-alueella 24 lisätään ICESin vahvistamat 20 prosentin sivusaalista vastaavat turskan sivusaaliismäärät, lukuun ottamatta passiivisilla pyydyksillä harjoitettavaa pienimuotoista rannikkokalastusta, jolle lisätään 100 prosenttia, sillä sivusaalisrajoitus ei koske kyseistä kalastusta.

ICES arvioi, että Itämeren keskiosan silakan biomassassa on laskenut terveiden tasojen alapuolelle ($B_{trigger}$). Sen vuoksi komissio ehdottaa 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti kalastusmahdollisuuksien vahvistetaan F_{MSY} -arvon ylemmän vaihteluvälin alapuolelle. ICES arvioi, että tällä kalastuskuolevuustasolla biomassan pitäisi ylittää terveet tasot jo vuonna 2021.

Riianlahden silakalle sekä kilohailille esitetyt TACit vastaavat kestävän enimmäistuoton mukaisia kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) 2016/1139 4 artiklan 3 kohdassa. Kilohaili tukeutuu edelleen vain yhteen hyvään vuosiluokkaan. Sen arvioitua biomassaa tarkistettiin alaspäin ja se on vähentynyt. Siksi viimeisin vuosiluokka 2019, jonka arvioidaan olevan keskiarvoa korkeampi, olisi säilytettävä tulevina vuosina. Lisäksi lajien väliset näkökohdat olisi otettava huomioon, koska kilohailia saadaan saaliiksi sekakalastuksessa silakan kanssa, jonka TACia on vähennettävä merkittävästi MAP-suunnitelman sääntöjen mukaisesti. Näissä olosuhteissa ja tilanteen heikentymisen välttämiseksi komissio ehdottaa, ettei TACia kasvateta vaan säilytetään se ennallaan.

Punakampelan TAC on saatu yhdistämällä kestävää enimmäistuottoa koskeva lausunto osa-alueiden 21–23 kannan osalta sekä sellaisia kantoja, joiden osalta tiedot ovat puutteelliset, koskeva ICESin lähestymistapa osa-alueiden 24–32 kannan osalta. Komissio ehdottaa TACin säilyttämistä ennallaan lajien välisten näkökohtien vuoksi. Turska on väistämätön sivusaalis

punakampelan kalastuksessa, ja komissio ehdottaa turskan kalastusmahdollisuuksien vähentämistä.

Pääaltaan loheen, Suomenlahden loheen ja Pohjanlahden silakkaan sovellettavat TACit vastaavat ICESin lähestymistapaa sellaisia kantoja varten, joita koskevat tiedot ovat puutteelliset. Komissio ehdottaa kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ICESin esittämien määrien mukaisesti. Pääaltaan lohen osalta Suomi ja Viro pyysivät, että kaksi vuotta sitten käyttöön otettu rajoitettu alueiden välinen jousto säilytetään. Koska komissio ehdottaa kalastusmahdollisuuksien lisäämistä pääaltaalla mutta vähentämistä Suomenlahdella, se esittää alueiden välisen jouston kasvattamista 25 prosenttiin ja 500 yksilöön.

Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96 otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, kuten 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACeja ja analyttisiä TACeja koskevat joustosäännökset. TACeja vahvistaessaan neuvosto päättää asetuksen 2 artiklan mukaisesti kannoista, joihin 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta, käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilannetta. Joustojärjestely on sittemmin otettu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdalla käyttöön kaikkien purkamisvelvoitteen alaisten kantojen osalta. Jotta vältettäisiin liiallinen joustonvara, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkipäisen ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta ja haittaisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, olisi sen vuoksi tehtävä selväksi, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan vain siinä tapauksessa, etteivät jäsenvaltiot hyödynnä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2021 ja asetuksen (EU) 2020/123 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013¹ 6 artiklassa edellytetään, että otetaan käyttöön säilyttämistoimenpiteitä ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, mukaan lukien tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) ja muiden neuvoa-antavien elinten laatimat kertomukset sekä asianomaisia maantieteellisiä alueita tai toimivalta-aloja varten perustetuilta neuvoa-antavilta toimikunnilta saadut lausunnot ja jäsenvaltioiden antamat yhteiset suositukset.
- (2) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet, mukaan lukien tarvittaessa tietyt niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset. Kalastusmahdollisuudet olisi jaettava jäsenvaltioille siten, että varmistetaan kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta ja ottaen asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetut yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa asetetaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteeksi saavuttaa kestävä enimmäistuoton hyödyntämistaso mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuonna 2020 kaikkien kalakantojen osalta.
- (4) Suurimmat sallitut saaliit, jäljempänä 'TACit', olisi sen vuoksi vahvistettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti ja saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen perusteella ottaen huomioon biologiset ja sosioekonomiset näkökohdat ja varmistamalla samalla eri kalastussektorien välinen oikeudenmukainen kohtelu sekä ottaen huomioon myös näkemykset, jotka on tuotu esiin sidosryhmien kuulemisissa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1139² vahvistetaan monivuotinen suunnitelma Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia varten, jäljempänä 'suunnitelma'. Suunnitelmalla pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla. Tätä varten tavoitteena oleva, vaihteluväleinä ilmoitettu kalastuskuolevuus on asianomaisten kantojen osalta saavutettava mahdollisimman pian ja asteittain vuoteen 2020 mennessä. Vuonna 2021 sovellettavat Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantojen saalisrajoitukset on syytä vahvistaa siten, että ne vastaavat suunnitelman tavoitteita.
- (6) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) mukaan Itämeren länsiosan silakan biomassassa osa-alueilla 20–24 on enää 48 prosenttia kutukannan biomassan kynnysarvosta (B_{lim}), jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa alentua. Sen vuoksi ICES suosittaa 29 päivänä toukokuuta 2020 antamassaan kantoja koskevassa vuotuisessa lausunnossaan, ettei kyseistä kantaa pyydetä lainkaan. Asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomainen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Lisäksi kyseinen säännös edellyttää muita korjaavia toimenpiteitä. Tätä varten on otettava huomioon yhteisen kalastuspolitiikan yleisten tavoitteiden ja erityisesti suunnitelman tavoitteiden saavuttamisen aikataulu siltä osin, kun kyseessä ovat hyväksytyjen korjaavien toimenpiteiden ennakoitujen vaikutukset, mutta samalla on myös pyrittävä varmistamaan taloudellisia, sosiaalisia ja työllisyyteen liittyviä hyötyjä koskevien tavoitteiden saavuttaminen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa säädetyn mukaisesti. Vastaavasti sekä asetuksen (EU) 2016/1139 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti on asianmukaista vahvistaa Itämeren länsiosan silakkaa koskevat kalastusmahdollisuudet kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä alemmalle tasolle, koska tällöin voidaan ottaa huomioon biomassan väheneminen.
- (7) Itämeren itäosan turskakannan osalta ICES on vuodesta 2019 lähtien voinut jälleen perustaa varovaisuusperiaatteen mukaisen lausuntonsa runsaammin dataa sisältävään arvioon. ICES arvioi, että biomassassa on alle B_{lim} -arvon ja että se on vähentynyt entisestään viime vuodesta. Siksi ICES suosittaa, että kyseistä lajia ei pyydetä myöskään vuonna 2021. ICES ei kuitenkaan pystynyt määrittelemään kalastuskuolevuuden vaihteluvälin arvoja. Jos Itämeren itäosan turskakannan kalastusmahdollisuudet vahvistetaan tieteellisessä lausunnossa esitetylle tasolle, velvoite purkaa kaikki sekakalastuksen saaliit, Itämeren itäosan turskan sivusaaliit mukaan luettuina, johtaisi 'pullonkaulalajeina' tunnetun ilmiön esiintymiseen, kuten viime vuonna. Jotta voitaisiin löytää sopiva tasapaino tilanteessa, jossa kalastusta jatketaan sen keskeyttämisestä mahdollisesti aiheutuvien vakavien sosioekonomisten vaikutusten välttämiseksi mutta jossa on samalla tarpeen varmistaa kyseisen kannan hyvän biologisen tilan saavuttaminen, ottaen huomioon, että sekakalastuksessa on vaikeaa kalastaa kaikkia kantoja samanaikaisesti kestävä enimmäistuottoa noudattaen, on aiheellista vahvistaa erityinen TAC Itämeren itäosan turskan sivusaaliille. Kalastusmahdollisuudet on vahvistettava asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).

- (8) ICES antoi toukokuussa 2020 päivitetyn lausunnon turskan sivusaaliiden määrästä muissa kalastuksissa. On aiheellista vahvistaa kalastusmahdollisuudet tämän erityislausunnon mukaisesti, lukuun ottamatta yksinomaan tieteellisiin tutkimustarkoituksiin harjoitettavia kalastustoimia ja noudattaen kaikilta osin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1241³ 25 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä. Lisäksi asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti on toteutettava muita korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Koska tieteellisten lausuntojen mukaan erityisesti kutualueiden rauhoittamisesta voi olla kannalle lisähyötyä, jota ei voida saavuttaa pelkästään TACeilla, esimerkiksi kun rekryointi lisääntyy onnistuneen kudun ansiosta, on aiheellista säilyttää nykyinen kesäkudun rauhoitus. Lisäksi tieteelliset lausunnot osoittavat, että Itämeren itäosan turskan virkistyskalastuksen suhteellinen merkitys riippuu TAC-tasosta. Koska TACia on alennettu tuntuvasti, virkistyskalastuksessa pyydettyjä määriä pidetään huomattavina, ja siksi on aiheellista säilyttää turskan virkistyskalastusta koskeva kieltö osa-alueilla 25–26, joilla Itämeren itäosan turskaa on eniten.
- (9) ICES tarkisti Itämeren keskiosan turskakannan arvioitua biomassaa alaspäin ja arvioi, että se ei ole elpynyt yli kutukannan biomassan viiteraja-arvon, jonka alittuessa on ryhdyttävä erityisiin ja asianmukaisiin hoitotoimenpiteisiin (B_{trigger}). Siksi on aiheellista säilyttää vuodeksi 2020 käyttöön otetut liittämis-toimenpiteet ja vahvistaa kalastusmahdollisuudet asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti samalla kun otetaan huomioon ICESin esittämät muissa kalastuksissa pyydetty turskan sivusaalismäärät osa-alueella 24, jotta oltaisiin johdonmukaisia Itämeren itäosan turskakannan kalastushoitoalueella noudatettavan lähestymistavan kanssa. Lisäksi tieteelliset lausunnot osoittavat, että läntistä ja itäistä turskakantaa esiintyy kumpaakin osa-alueella 24. Itäisen turskakannan suojelemiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi Itämeren itäosan turskakannan kalastushoitoalueen kanssa on aiheellista rajoittaa TACin käyttö osa-alueella 24 turskan sivusaaliisiin, lukuun ottamatta yksinomaan tieteellisiin tutkimustarkoituksiin harjoitettavia kalastustoimia ja noudattaen kaikilta osin asetuksen (EU) 2019/1241 25 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä sekä pienimuotoista rannikkokalastusta, jota harjoitetaan passiivisilla pyydyksillä enintään kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannasta sijaitsevilla alueilla, joilla veden syvyys on alle 20 metriä, sillä näillä matalilla rannikkoalueilla hallitsevana on läntinen turska. Lisäksi osa-alueen 24 kalastuskieltokausi olisi mukauttava osa-alueiden 25–26 kalastuskieltokauteen vastaavan suojelun varmistamiseksi ICESin lausunnon mukaisesti.
- (10) Sen vuoksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi osa-alueiden 25 ja 26 kanssa turskan virkistyskalastus osa-alueella 24 olisi edelleen kiellettävä yli kuuden meripeninkulman päässä rannikosta. Lisäksi koska virkistyskalastus vaikuttaa tieteellisten lausuntojen mukaan merkittävällä tavalla kyseisen kannan kalastuskuolevuuteen kokonaisuudessaan ja kun otetaan huomioon kyseisen kannan

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1241, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla, neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006, (EY) N:o 1224/2009 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 ja (EU) 2019/1022 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 894/97, (EY) N:o 850/98, (EY) N:o 2549/2000, (EY) N:o 254/2002, (EY) N:o 812/2004 ja (EY) N:o 2187/2005 kumoamisesta (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 105).

tila ja TACin alentaminen, kalastajakohtainen päivittäinen saalisrajoitus olisi säilytettävä. Tämä ei vaikuta suhteellisen vakauden periaatteeseen, jota sovelletaan kaupalliseen kalastustoimintaan. Kun otetaan lopuksi huomioon kannan heikko tila ja tieteelliset lausunnot, joiden mukaan erityisesti kutualueiden rauhoittamisesta voi olla kannalle lisähyötyä, jota ei voida saavuttaa pelkästään TACEilla, esimerkiksi kun rekrytointi lisääntyy onnistuneen kudun ansiosta, talvikudun rauhoitus olisi säilytettävä, lukuun ottamatta tiettyjä pienimuotoista rannikkokalastusta ja edellä mainittuja tieteellisiä tutkimuksia.

- (11) ICES arvioi, että Itämeren keskiosan silakan biomassassa on pienentynyt alle kutukannan biomassan viiteraja-arvon, jonka alittuessa on ryhdyttävä erityisiin ja asianmukaisiin hoitotoimenpiteisiin ($B_{trigger}$). Siksi kalastusmahdollisuudet on aiheellista vahvistaa asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (12) ICESin lausunnon mukaan turskaa saadaan sivusaaliina punakampelan kalastuksessa. Lisäksi kilohailia pyydetään sillin ja silakan sekakalastuksessa, ja se on turskan saalislaji. Nämä lajien väliset näkökohdat on aiheellista ottaa huomioon punakampelan ja kilohailin kalastusmahdollisuuksien vahvistamisessa.
- (13) Rannikkokalastusmahdollisuuksien täysimääräisen käytön takaamiseksi vuonna 2019 otettiin käyttöön lohien osalta rajoitettu alueiden välinen jousto ICES-osa-alueilta 22–31 ICES-osa-alueelle 32. Kyseisten kahden kannan kalastusmahdollisuuksien muutosten vuoksi on aiheellista lisätä tätä joustavuutta.
- (14) Meritaimenen kalastamisen kieltäminen neljää meripeninkulmaa kauempana ja meritaimenen sivusaaliiden rajoittaminen 3 prosenttiin meritaimenen ja lohien kokonaissaaliista on vähentänyt osaltaan merkittävästi sitä, että lohienkalastuksen saaliista ilmoitetaan virheellisesti, erityisesti meritaimensaaliina. Virheellisten ilmoitusten määrän pitämiseksi vähäisenä on aiheellista säilyttää tämä säännös.
- (15) Tässä asetuksessa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien käyttöön sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009⁴ ja erityisesti sen 33 ja 34 artiklaa, jotka koskevat saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaamista sekä kalastusmahdollisuuksien loppuun käyttämistä koskevien tietojen toimittamista komissiolle. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi täsmennettävä koodit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä niiden lähettäessä komissiolle tietoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen puretuista saaliista.
- (16) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96⁵ otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, mukaan lukien 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACEja ja analyttisiä TACEja koskevat joustosäännökset. Kyseisen asetuksen 2 artiklan mukaan neuvosto päättää TACEja vahvistettaessa kannoista, joihin 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta, käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilaa. Sen jälkeen otettiin asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdalla käyttöön kaikkia purkamisvelvoitteen alaisia kantoja koskeva vuotuinen joustomekanismi.

⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 847/96, annettu 6 päivänä toukokuuta 1996, TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottamisesta (EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3).

Jotta näin ollen vältettäisiin liiallinen jousto, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkipärisen ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta, haittaisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista ja heikentäisi kantojen biologista tilannetta, olisi vahvistettava, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan analyttisiin TACEihin vain siinä tapauksessa, ettei asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta hyödynnetä.

- (17) Lisäksi ottaen huomioon, että Itämeren itäosan turskakannan biomassassa on alle B_{lim} -arvon ja että ainoastaan sivusaaliit ja tieteelliset kalastukset ovat sallittuja vuonna 2021, jäsenvaltiot ovat sitoutuneet olemaan soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohtaa tähän kantaan vuonna 2021, jotta vuoden 2021 saaliit eivät ylitä vahvistettua TACia.
- (18) Uusien tieteellisten lausuntojen perusteella harmaaturskalle olisi ICES-alueella 3a sekä unionin vesillä ICES-alueella 2a ja ICES-suuralueella 4 vahvistettava alustava TAC 1 päivän marraskuuta 2020 ja 31 päivän lokakuuta 2021 väliseksi ajaksi.
- (19) Jotta kalastustoiminta ei keskeytyisi ja jotta turvattaisiin unionin kalastajien toimeentulo, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2021. Tätä asetusta olisi kuitenkin sovellettava harmaaturskaan ICES-alueella 3a sekä unionin vesillä ICES-alueella 2a ja ICES-suuralueella 4 1 päivästä marraskuuta 2020 31 päivään lokakuuta 2021. Asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä vuodeksi 2021 ja muutetaan tiettyjä asetuksella (EU) 2020/123⁶ vahvistettuja, muilla vesillä sovellettavia kalastusmahdollisuuksia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan Itämerellä toimiviin unionin kalastusalueisiin.
2. Tätä asetusta sovelletaan myös virkistyskalastukseen, jos se mainitaan nimenomaisesti asiaa koskevissa säännöksissä.

⁶ Neuvoston asetus (EU) 2020/123, annettu 27 päivänä tammikuuta 2020, unionin vesillä ja unionin kalastusalueisiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020 (EUVL L 25, 30.1.2020, s. 1).

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa säädettyjä määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- (1) 'osa-alueella' neuvoston asetuksen (EY) N:o 218/2009⁷ liitteessä III määriteltyä Itämeren ICES-osa-alueetta;
- (2) 'suurimmalla sallitulla saaliilla' (TAC) määrää, jonka verran kutakin kantaa voidaan pyytää vuoden aikana;
- (3) 'kiintiöllä' unionille, jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle myönnettyä osuutta TACista;
- (4) 'virkistyskalastuksella' muuta kuin kaupallista kalastustoimintaa, jossa meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään esimerkiksi virkistys-, matkailu- tai urheilutarkoituksiin.

II LUKU

KALASTUSMAHDOLLISUUDET

4 artikla

TACit ja niiden jakaminen

TACit, kiintiöt sekä tarvittaessa niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset vahvistetaan liitteessä.

5 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevat erityiset säännökset

Tässä asetuksessa vahvistettu kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:

- (a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan mukaisesti tehtävät vaihdot;
- (b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 37 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset ja uudelleen jakamiset;
- (c) asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti sallittavat saaliiden lisäpurkamiset;
- (d) asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan mukaisesti pidätetyt tai asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti siirretyt määrät;
- (e) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 ja 107 artiklan nojalla tehtävät vähennykset.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 218/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellissaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 70).

6 artikla

Saaliiden ja sivusaaliiden aluksesta purkamista koskevat edellytykset

Sellaiset muiden kuin kohdelajien kannat, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa turvallisissa biologisissa rajoissa ja joiden osalta voidaan poiketa velvoitteesta lukea saaliit asianomaisiin kiintiöihin, yksilöidään tämän asetuksen liitteessä.

7 artikla

Turskan virkistyskalastusta koskevat toimenpiteet osa-alueilla 22–26

1. Virkistyskalastuksessa osa-alueilla 22 ja 23 ja osa-alueella 24 enintään kuuden meripeninkulman etäisyydellä perusviivoista yksi kalastaja saa ottaa saaliiksi enintään viisi turskayksilöä päivässä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, osa-alueilla 22 ja 23 ja osa-alueella 24 enintään kuuden meripeninkulman etäisyydellä perusviivoista yksi kalastaja saa 1 päivän helmikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välisenä aikana ottaa saaliiksi enintään kaksi turskayksilöä päivässä.
3. Kielletään virkistyskalastus osa-alueella 24 yli kuuden meripeninkulman etäisyydellä perusviivoista ja osa-alueilla 25 ja 26.
3. Edellä olevat 1, 2 ja 3 kohta eivät estä tiukempien kansallisten toimenpiteiden soveltamista.

8 artikla

Meritaimenen ja lohen kalastusta koskevat toimenpiteet osa-alueilla 22–32

1. Osa-alueilla 22–32 meritaimenen kalastaminen neljää meripeninkulmaa kauempana perusviivoilta mitattuna on kalastusaluksilta kiellettyä 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2021. Näillä vesillä meritaimenen sivusaaliiden osuus ei lohen kalastuksessa saa missään vaiheessa kalastuksen aikana tai purettaessa saalista kunkin pyyntimatkan jälkeen ylittää kolmea prosenttia lohen ja meritaimenen kokonaissaaliista.
2. Edellä oleva 1 kohta ei estä tiukempien kansallisten toimenpiteiden soveltamista.

9 artikla

Joustavuus

1. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan varo-TACEja, ja mainitun asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 4 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan analyttistä TACia, jollei tämän asetuksen liitteessä toisin säädetä.
2. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 4 artiklaa ei sovelleta, jos jäsenvaltio hyödyntää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta.

10 artikla

Tiedonsiirto

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle kalakantojen pyydettyjen tai purettujen saaliiden määriin liittyviä tietoja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan mukaisesti, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä vahvistettuja kantojen koodeja.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Asetuksen (EU) 2020/123 muuttaminen

Korvataan liitteessä I A harmaaturskan ja sen kanssa saatujen sivusaaliiden kalastusmahdollisuustaulukko ICES-alueella 3a sekä unionin vesillä ICES-alueella 2a ja ICES-suuralueella 4 seuraavasti:

”

Laji:	Harmaaturska ja sen kanssa saadut sivusaaliit		Alue:	3a; unionin vedet alueilla 2a ja 4
	<i>Trisopterus esmarkii</i>			(NOP/2A3A4.)
Vuosi	2020	2021		
Tanska	64 940 ⁽¹⁾⁽³⁾	p.m. ⁽¹⁾⁽⁶⁾		Analyttinen TAC
Saksa	12 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	p.m. ⁽¹⁾⁽²⁾⁽⁶⁾		Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.
Alankomaat	48 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	p.m. ⁽¹⁾⁽²⁾⁽⁶⁾		Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta
Unioni	65 000 ⁽¹⁾⁽³⁾	p.m. ⁽¹⁾⁽⁶⁾		
Norja	14 500 ⁽⁴⁾	p.m. ⁽⁴⁾		
Färsaaret	5 000 ⁽⁵⁾	p.m. ⁽⁵⁾		
TAC	Ei merkitystä	Ei merkitystä		

(1) Kiintiöstä saa olla koljan ja valkoturskan sivusaaliita enintään 5 prosenttia (OT2/*2A3A4). Koljan ja valkoturskan sivusaaliit, jotka luetaan kiintiöön tämän säännöksen nojalla, ja niiden lajien sivusaaliit, jotka luetaan kiintiöön asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 8 kohdan nojalla, saavat yhteenlaskettuna olla enintään 9 prosenttia kiintiöstä.

(2) Kiintiöön saa pyytää ainoastaan ICES-alueilla 2a, 3a ja 4 sijaitsevilla unionin vesillä.

(3) Unionin kiintiöön saa pyytää vain 1. marraskuuta 2019 – 31. lokakuuta 2020 välisenä aikana.

(4) Käytettävä lajittelulaitetta.

(5) Käytettävä lajittelulaitetta. Mukaan lukien enintään 15 prosenttia tahattomia sivusaaliita (NOP/*2A3A4), jotka luetaan tähän kiintiöön.

(6) Unionin kiintiöön saa pyytää 1. marraskuuta 2020 ja 31. lokakuuta 2021 välisenä aikana.

”

12 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021. Asetuksen 11 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä marraskuuta 2020 31 päivään lokakuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*